

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar,
Vooraf betaalbaar,
30 centiemmen het nummer,

Alle toezendingen van geld, brieven en
aankondigingen, moeten franco gedaan
worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regelfr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie-
nieuwsfr. 2.00
Vonnissen en doodsberichtenfr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regelsfr. 3.50
Elke regel meerfr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs
volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen
moeten ons toekomen voor Donderdag
middag.

De stem uit het Vaticaan

Nogmaals is de stem van Christus vertegenwoordiger over de luisterende aarde gegaan, de glorierijke regerende Paus-Koning heeft zijn woord de wereld ingezonden en zooveel degenen die buiten de ware Kerk staan, als de katholieken, hebben hun aandacht aan Zijn stem gewijd.

In verhevene en klare bewoordingen onderhoudt de Vader der Christenen zijn kinderen over huwelijk en huwelijksplichten. In deze tijden van lichtzinnigheid en genotsjacht komt het woord van den Paus een zware ernstige toon brengen tusschen al het rumoer van jazz en dans, van sprekende filmen en schouwburg muziek.

De hooge waardigheid van het huwelijk van het huwelijks sacrament w.t.v. wordt eens te meer aan de wereld voorgedragen en met nadruk wordt er gewezen op de zware maar heilige plichten die het Sacramenteel huwelijk oplegt.

De waardigheid van het huwelijk heeft in onzen modernen tijd zware deuken gekregen. Een zeer groot deel van de hedendaagse jonkheden denkt aan heel wat anders dan aan waardigheid wanneer het op « kennismaking » aanstuurt : van uit Amerika kwam ons, met de onverschilligheid voor al wat geen geldwinst is, de zoogenaamde « flirt » over. De Amerikaanse meisjes leven vrij en zonder controle van hun ouders, zij rijden alleen in hun auto, gaan alleen naar kinema, dancing en schouwburg, hebben vrijen en gedurigen omgang met de jongemannen, rooken, doen aan sport, vrouwen en... scheiden volgens hun grillen. Zoo begint het in ons Europa er ook naar toe te gaan. Lange samenlooprijen vanaf de kinderjaren, ongedoken omgang zonder toezicht der ouders laatijdig, ja nadelijk bezoek van drankzaal en dancing... dat is zool in 't algemeen de voorbereiding geworden tot het huwelijk. Hoe wilt men dat Gods zegen rust op zulke koppeltjes ?

Het heeft er helemaal den schijn van dat onze jeugd geen ander geluk meer kan begrijpen dan het vergankelijk, kortstondige genieten van wat gevaarlijk of kortweg siecht is.

De omstandigheden waarin onze kinderen nu tot jonge mannen en jonge vrouwen opgroeien zijn heel zeker heel anders dan de tijden die ons op den zelfden leeftijd zagen. Het gemak waarmee de jeugd op deze dagen in haar eigen behoefte kan voorzien heeft den band tusschen ouders en kinderen zeer veel verzwakt, en de menigvuldige gelegenheden tot samenloopen verre van huis helpen krachtig mede om de ontbinding van de gezinnen te bespoedigen, en de ouders zelve voelen de verantwoordelijkheid op verre na zoo goed niet meer als onze ouders...

Hoe kan het anders of de huwelijken die op zulke voorbereiding volgen zijn alleen het noodgedwongen einde ervan. Gewoon aan uitloopen en rumoer kan 't jonge vrouwtje moeilijk gewonnen aan de eenzaamheid van de stude harer woning het lustig leventje in de danszaal lokt haar buiten en op haar wegen, als een vreeslijke last de vrees voor kindjes... Zoo staat het nu in onze samenleving en gaat het zoovoort dan zal er binnen afzienbaren tijd niet alleen geen woningnood meer zijn, maar dan zullen stad en platteland ontvolken... en in plaats van crisis aan te veel werkkrachten, zal de omgekeerde toestand een feit worden.

Daarom komt 's Pauzen indrukwekkende wereldbrief aan alle volkeren terug wijzen op de plichten die het huwelijk meebrengt en op de hooge waardigheid van den echtelijken band, opdat de toekomstige echtelingen zich tot de plichten van den staat, die zij in de toekomst vrijelijk kiezen, zouden bereiden in ernstigen en eerlijken omgang met malkander.

Zal de wereld luisteren naar de stem uit het Vaticaan ? God geve dat het zoo weze. Zooniet gaat de wereld op de lustige rytmen van den jazz, naar den afgrond en den reddeloozen ondergang.

Verdraagzaam.

Wanneer ge een paar uren in een spoorwagendoorbrengen moet en uw oogen moe worden de voorbijruijvende landschappen te volgen, dan cirkelen uw gedachten van zelf rond uw medereizigers.

Zoo had ik eens rechtover mij een moeder met een knaapje op den schoot. Daarnaast ook de vader. De ouderlijke liefde had maar oog voor den kleine natuurlijk. Deze had na veel gepraat, geklaag en gezeur, er eindelijk pret in gevonden het gestommel van den voortrollenden trein na te bootsen. Schommelend op moeders knie herlaaide hij voortdurend : hut-ten-tut-te, hut-ten-tut-te, hut-ten-tut-te, hut-ten-tut-te.

Vader en moeder schikten het en gelukkige vondst en keken glimlachend de andere reizigers in de oogen. Daar kwam wel een beleefdeidsknikje terug, doch toen werd het hutenutut zoo ontelbare malen herhaald, hoorde ik mijn nevenbuurman achter zijn gazet brommen :

— Dat vervelend jong mag voor mijn paart gestolen worden !

Ik maakte de beschouwing, dat de brommende reiziger, voor zijn eigen kindje, wellicht zooveel bewondering aan den dag zou

gelegd hebben als dit ouderpaar op reis. Hebt gij nog nooit ondervonden dat uw buurlieden veel minder om u doen met het lawaai dat bij u gemaakt wordt, dan met het geraas dat in hun eigen huis verwerkt wordt ?

De rook uit uw schouw kan veel hinderlijker neerslaan en de reuk van uw langebrande melk is veel pikanter, dan zulks bij hen het geval is.

Is het nog niet voorgekomen, dat iemand een verbolgen gezicht zette, om dat gij nog juist op den tram de laatste zitplaats beërftet voor hem of haar. En diezelfde iemand kondet ge misschien, bij een ander gelegenheid, met lachend gezicht de laatste zitplaats zien wegkapen voor den neus van een concurrent.

Uilenspiegel trapte onzacht op den teen van iemand, die daarop een scherp « uilskieken » loste. Uilenspiegel keek verrast op bij deze naamwisseling, en zei dat hij er « niks van voelde ».

Ja, zoo gaat het : ons eigen persoonlijc en al wat ons maar van ver of dicht raakt, is ons lief, en 't is allemaal van groot gewicht en alle aandacht waard. Wat anderen doen, echter, steekt ons algaauw tegen en... geeft het ons al spoedig op de zenuwen.

Pater Fleerackers vertelt daar ook wat over. De oude professor wordt in zijn werk gehinderd door de kwakkel van overbuurman schoenmaker. De vogel, namelijk, werpt er gedurig zijn vroolijken slag tusschen en de professor krijgt het er van op de zenuwen.

Wat gedaan ? Hij koopt den vogel af... en, curieus, van als de kwakkel van hem geworden is, krijgt de professor het niet meer op de zenuwen. Maar nu krijgt het den schoenmaker op zijn zenuwen door dien vervelenden kwakkelslag.

Professor en schoenmaker zijn slim genoeg om de zedles te trekken : ik krijg het op de zenuwen door uw kwakkel, en gij door de mijn.

Gij trommelt met uw vingers op tafel : voor u is het muziek, voor mij wordt het onuitstaanbaar.

Ik heb twee damen hooren kibbelen en twisten over snit en kleur van een kleed. Die kenden zeker de oude spreuk niet dat daarover niet te redetwisten valt. Doch zij wisten des te beter hare woorden te vinden : — Waar toch uw smaak is, begrijp ik niet !

— Wat gij nu schoon kunt vinden ! Neen, daar moet ge niks, geen smaak voor hebben ! Hoe dikwijls hooren we harde woorden vallen, omdat iemands meening niet gedeeld wordt.

Laten wij in den omgang met andere menschen toch een beetje verduid en verdraagzaam zijn.

Moeten we dan « dank u » zeggen, als men ons op de teenen trapt ?

Moeten we roepen : « gij hebt gelijk ! » als wij het gansch anders voor hebben ?

Zoo niet ! Maar toch past het een zaak altijd niet van ons eigen standpunt uit te beschouwen. We moeten ons kunnen verplaatsen in de omstandigheden, waarin anderen verkeeren.

De spreuk : « Mijn kind, schoon kind ! » gaat niet alleen over kinderen, maar over alle woord, en wil, en werk die van ons zijn.

Liefde en vrede zullen er baat bij vinden, wanneer wij onze meening niet altijd willen op den voorgrond hebben, wanneer wij ook een weinig « water in onzen wijn » kunnen doen.

Waarom de index zooveel daalde.

De index daalde dus inens met 13 punten in de maand December.

Hoe wordt die gebeurtenis uitgelegd, die zoo lang op zich liet wachten ? De beweging van den index zegt professor Baudhuin, is gedeeltelijk, in betrekking met het dalen der wereldprijzen.

Hier hebt ge toevallig factoren. Het zachte weder deed den prijs der eieren zakken voor den tijd dat zulks gewoonlijk gebeurt. Daaruit volgt een daling van 5 punten.

Uit den hoofde is de boter ook wat gezakt ; men mag haar een vermindering van 2 punten toekennen.

De 6 overblijvende punten zijn dus het gevolg van de beweging van den algemeene afslag. Het brood komt voor een punt voor ; het overige is toe te schrijven aan eene reeks artikelen, die telken in kleine mate zakten, maar waarvan de som aanzienlijk is.

De beweging van algemeene afslag is dus, maar nochtans met eene gematigde uitbreiding goet te bespeuren. Men mag er zich aan verwachten dat de gunstige evolutie deze maand zal voortgaan.

Het vleesch, dat veel te duur gebleven is, begint de sporen te dragen van den afslag, die het we betreft. Het varkensvleesch slaat af maar wordt toch nog tegen zeer veranderlijke prijzen verkocht, en daartoe bestaat geen reden.

Veel slachters met gezond verstand, en die redelijk willen zijn, slaan af.

De volgende cijfers bewijzen, wat men ook zegge, dat de artikelen van eerste noodwendigheid afslaan. Hier hebt ge de maxima indexen van Brussel, vergeleken bij die van December 1930 :

INDEX DER KLEINPRIJZEN

	Maxima	December
Brood	875	671
Aardappelen	1322	978
Koffie	1162	913
Boter	1400	999
Eieren	1550	1250
Melk	1260	1100
Suiker	660	558

De afslag zooals men ziet is ernstig. Voor deze produkten die zooveel gebruikt worden, bereikt hij 21%. Ongelukkiglijk heeft het vleesch niet gevolgd ; het begint nog maar te zakken.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

De gedenkschriften van Maarschalk Foch. — EEN HEERLIJKE HULDE AAN KONING ALBERT. — Eerlang zal een deel der gedenkschriften van maarschalk Foch door een Fransch tijdschrift afgekondigd worden. Zekere bladzijden betreffen een onderhoud tusschen den maarschalk en den Koning der Belgen, te Veurne, acht dagen nadat de verdedigers van Antwerpen den afocht hadden moeten blazen. Maarschalk Foch beschrijft zijn ontmoeting met Koning Albert te Veurne als volgt :

— De Koning ontving mij. Hij bevindt zich in de ruime welversierde schepenzaal van het stadhuis. Het is de eerste maal dat ik deze groote persoonlijkheid, dit edel figuur van de eer en van den plicht, te zien krijg. Ik kan hem niet aanspreken zonder zekere ontroering, voor alles vast besloten de gemeene zaak van België's heil en den in gang zijnden slag der bondgenooten te verdedigen. Ik moet niet wachten op de uiting der gevoelens van den Koning. België is nog slechts een lap grond, waarop zijn regering en zijn leger gevlucht zijn. Indien het lezer nog 20 kilometer wijkt, is de vijand meester van België dat heelemaal in zijn macht zal zijn. De tegestrevor zou België van de Europeesche kaart kunnen doen verdwijnen. Zal België in de vreedsdagen herrijzen ?

— Wij blijven op den Yser, zegt de Koning : wij klampen er ons vast. De gealleerde troepen zullen den tijd hebben om toe te snellen.

Zijn beslissingen getuigen zijn verklaring : het Belgisch leger wordt ingericht en het zal de lijn van den Yser verdedigen van Nieuwpoort naar Dixmuiden en Boesinghe. Daags na zijn onderhoud met Foch bezoekt de Koning de divisies en herinnert er aan dat het Belgisch leger het laatste hoekje van den nationalen grond moet verdedigen en er liever bezwijken dan wijken. Elke divisiecommandant die wijkt zonder formeel bevel, zal afgesteld worden. Dank aan die schikkingen is het ons mogelijk den inval langsheen de kust tegen te houden.

Voorts duidt maarschalk Foch in zijn gedenkschriften de lijnen aan van het verweestel, waartoe het mogelijk was zijn toevlucht te nemen. Dank zij de maatregelen, voorgeschreven door den Koning om den omarsch der Duitschers naar Kales te breken. De maarschalk getuigt : — Dien uitslag zijn wij verschuldigd aan het verstand en aan het besluit van den Koning om ter plaats te blijven. Dit besluit droeg geenszins de goedkeuring weg van al de onderzochten van den Koning, die meenden dat het Belgisch leger niet in staat was nog langer stand te houden. Terwijl dit besluit te Veurne werd genomen, vroeg M. Augagneur, minister der Fransche vloot, terugkeerend van het Belgisch hoofdkwartier, aan generaal Weygand om in de omgeving van Kales een kamp gereed te maken, waar het Belgisch leger dat uitgeput was, zich zou kunnen terug trekken en uitrusten.

CHINA.

De marteldood van Pater Ho. — KOMMUNISTISCHE GRUWELEN. — Mgr E. Galvin, Apostolisch-Vikaris van Hanaryn, China, heeft een schrijven ontvangen van Pater Wan, uit Puchi, over den marteldood van Pater Marcus Ho, die door Chineseesche kommunisten op gruwelijke wijze omgebracht werd.

De missie van Pater Ho was gelegen in een bergdistrict dat vol kommunisten zat. De Pater had het dan ook voorzichtig gedeeld zijne verblijfplaats tijdelijk te verleggen naar Puchi, waar hij ongeveer twee weken verbleef. Daarna keerde hij terug naar zijne missie om van zijn klein bezit te redden wat nog te redden was, zooals de H. Vaten, zijne kleederen, enz. Nauwelijks was hij in zijne missiestatie aangekomen, of hij werd omringd door kommunisten. De roode schurken rukten hem de kleederen van het lichaam en mishandelden hem op de gruwelijkste wijze. Vervolgens wierpen zij hem ongelukke kalk in de oogen, zoodat de ongelukkige priester blind was. Men voerde hem weg en, op ongeveer eene halve mijl van de missie, werd halt gehouden. Daar wierp men den martelaar een touw rond den hals, en heel langzaam wurgde men hem, tot de dood intrad. Het lijk werd zolder kist aan de aarde toevertrouwd. Later werd het stoffelijk overschot van den geloofsode na langdurige opzoekingen gevonden ; men bracht het over naar Puchi, waar het gekist werd en bijgezet op het katholiek kerkhof.

Pater Marcus Ho was een zeer iervig priester, die in hoog aanzien stond bij de

Chineesche katholieken. Hij was vervuld van een innig verlangen zielen te winnen voor Christus. Alle dagen kan men op het kerkhof bekeerlingen zien, voor de Katholieke Kerk gewonnen door Pater Ho, en die op zijn graf komen bidden.

Een broeder en een noefje van Pater Ho, die in zijn gezelschap geweest waren, werden door de kommunisten gevangen genomen en medegevoerd. Men heeft er nooit iets van vernomen, zoodat het bijna vaststaat dat de twee ongelukkigen isgelijks door de bloedhonden omgebracht zijn.

AMERIKA.

De lynchwet. — OP EEN BLANKE TOEPAST. — In het klein stadje Schaffer, Noord-Dakota, heeft de bevolking nog eens de lynchwet toegepast en dezen keer op een blanke, wat niet dikwijls gebeurt. Een 22 jarige jongeling, Ch. Bonnon, sinds November aangehouden, had nu eindelijk bekend zijne meesters, een landbouwer en zijne vrouw, alsook hunne vier kinderen vermoord te hebben. Zijn vader was eerst van de afschuwelijke moord verdacht.

De verantwoordiging van de bevolking was zoo groot dat er spoedig eene samenroeping gevormd werd om den zoon Bannon te lynchen. Rond middernacht kwamen een 50 tal gemaskerde en gewapende mannen voor het gevang. De deur werd met een boom ingeboukt. De bestuurder van het gevang, die den moordenaar niet wilde uitleveren, werd vastgerekpen en aan handen en voeten gebonden.

De gevangene werd dan uit zijne cel gehaald en per auto naar de brug over een nabijzijnde rivier gebracht. Eene koord werd aan de leuning vastgemaakt. Aan het andere einde werd een strop gemaakt en over het hoofd van Bannon gedaan. De moordenaar werd dan in de ruimte geworpen.

Telverlen trok dan tevreden naar zijne woning terug. Om hun voornemen in volle veiligheid te kunnen uitvoeren hadden de samenroepers al de telefoonverbindingen der stad afgesneden. 's Morgens werd Bannon opgetrokken. Het is een der zeldzame gevallen sinds lange jaren, waarbij een blanke door andere blanken gelycht werd.

— Gruwelijke waak vander kindermisd. — Te West-Road, in den Amerikaanschen Staat Massachusetts, is er een gruwelijke misdadde gepleegd. De ingenieur M. Samworth, gehuwd en huissvader met drie kinderen, 7 jaar, 4 jaar en 16 maanden oud, had sedert eenigen tijd als kindermid eene Indische vrouw in dienst, welke hij medegebracht had uit eene omreis in het Westen. Deze Indische was zeer oppassend en zorgzaam en had het vertrouwen van hare meesters weten te winnen. Wanneer deze op bezoek moesten gaan, bleef de Indische alleen bij de kinderen.

De echtgenooten Samworth waren een dezer dagen uitgegaan en keerden eerst des avonds terug naar huis. In den gang der woning gleef Mad. Samworth uit op eene vette stof. Het licht werd aangedraaid en men ontzetting werd vastgesteld dat er op den vloer een plas gestold bloed lag. Wat verder lag het lijk van het 7 jarig zontje.

Het hoofd was van de romp gesneden. De echtgenooten Samworth riepen om hulp en schreeuwden op de meid. Doch in het huis bleef alles akelig stil. Zij smelden naar de kinderkamer, en daar vonden zij de lijken van hunne twee andere kinderen. Het 4 jarig kind was verward en het jongste was in zijn badje vermoord. De Indische meid was nergens te vinden. Men weet niet wat er gebeurd is. Is deze meid plots zinneloos geworden ? M. Samworth herinnert zich dat hij den dag te voren de meid eene berisping had gegeven, en dat deze er zeer door ontstemd en verholgen geweest was. Heeft zij zich op zulke bloedige wijze willen wreken ?

DUTSCHLAND.

Een ontthulling over den ex-keizer. — MET MACHTING VAN HINDENBURG. — Anker, oud-officier van den inlichtingsdienst van den ex-kroonprins, heeft in het Volkshuis te Jena, ter gelegenheid van een betooging van den Duitschen studentenbond een lezing gehouden, waarin hij de legende van de « Novembermisdadigers » en den dolkstoot in den rug » bestreed.

Bij het debat trachtte een der aanwezigen hem te weerleggen door verschillende citaten uit de herinneringen van den ex-kroonprins aan te halen. Major Anker deelde daarop mede, dat hij in Hannover in 1923 een gesprek met von Hindenburg heeft gehad, die hem verklaarde, dat de voorstelling, door den kroonprins gegeven, alsof de vlucht van den keizer naar Nederland een gevolg zou geweest zijn van een beslissing, in het groote hoofdkwartier genomen, niet in overeenstemming met de werkelijkheid is.

Integendeel, op dienzelfden dag zouden leden van het hoofdkwartier nog bij den keizer komen om rapport uit te brengen.

Toen zij echter kwamen, was de keizer reeds sedert een uur verdwenen en reeds over de grens.

Hindenburg zou majoor Anker verder verklaard hebben, dat hij deze voorstelling van den ex-kroonprins en de hem toegeschreven rol stilzijgend over zich had laten heengaan, daar hij dit tot nu toe zijn plicht achtte, doch machtigde majoor Anker, om van het meegedeelde gebruik te maken.

Majoor Anker sommeerde zijn tegenstanders om hem voor de rechtbank te dagen om de waarheid van zijn woorden te kunnen doen blijken.

DRUKKERIJ-BOEKHANDEL COLLEE

NAAML. MAATSCHAPPIJ TONGEREN.
Bij uitscheiding van BOEKHANDEL, totale UITVERKOOP AAN FACTUURPRIJS, van alle in magazijn zijnde artikelen, van ons verkoophuis GROOTE MARKT, 37 - 39, TONGEREN.

De N.M. Drukkerij COLLEE

Hoek der Regulierenwal en der Putstraat.
eene der oudste en meest gekende der provincie, gelast zich, gelijk in het verleden met het uitvoeren van alle werken die het drukkersvak betreffen, en hoopt de gunst en het vertrouwen harer talrijke cliënteel te behouden. DE BEHEERAAID.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN. — Bij de Vrienden van Lourdes. — Verleden Maandag had de jaarlijksche vergadering plaats van de pas gestichte dekanale vereniging der « Vrienden van Lourdes ».

Talrijk waren de leden en leveraars om half twee opgekomen ter vergadering, in den kapittelzaal gehouden, voorzeten werd door den heer Ridder Paul de Schaetzen.

Na een aanmoedigend woord door den Z. E. Heer Deken van Tongeren, las Mej. C. Doucet, de ieverige schrijver, het verslag over de werkzaamheden van het jaar.

De uitslag was dat er twintigtal reisbeurzen konden toegekend worden, waarvan één aan een zekere persoon en één aan een leveraar of ieveraarster. Deze aanbidding der reisbeurzen had plaats nadat al de aanwezigen de plechtige Vespers van O.L.Vr. bijgewoond hadden in onzen heerlijken tempel.

Wij geven hieronder de namen der gelukkigen, die aangeduid werden om een reis naar Lourdes te ondernemen. Wij doen voorafgaand opmerken, dat het getal ingeschreven 1311 leden bedraagt waarvan er 1010 alleen van Tongeren.

1) Jeveraarster : Eerw. Zuster Marie-Christine Schoofs, Gasthuis, Tongeren ; 2) Zieke : M. Willem Snellings, Jacobstraat, 9, 's Heeren-Elderen ; 3) Leden : Juf. Philomène Krieken, pastorie, Hems ; 4) Mad. Maria Claes-Vanstraelen, Kruisstraat, 52, Tongeren ; 5) Mne Lambert Creten-Neven, Gratenstraat, 6, Borgloon ; 6) Juf. Antonia Noben, Wijngaardstraat, 53, Tongeren ; 7) Juf. Cécile Doucet, Waterorenstraat, 48, Tongeren ; 8) Juf. Christine Derwa, Stationaal, 25, Tongeren ; 9) M. Jean Jans, Bilsersweng, 8, Rixingen ; 10) M. Leroi-Palmers, Jean Catharinastraat, 7, Tongeren ; 11) Juf. Marie Dessers, Modemaakster, Maestrichterstraat, 59, Tongeren ; 12) E. Heer Eugene Froidmont, leeraar, Collège, Stavelot ; 13) Juf. Helena Aumann, Elisabethwal, 6, Tongeren ; 14) Juf. Anna Mesotten, Kruissteenweg, 79, Tongeren ; 15) Juf. Alberta Convents, Kielemstraat, 48, Tongeren ; 16) Juf. Bertha Walewijn, Vechmaal, 17, M. Jozef Froidmont, Putstraat, 7, Tongeren ; 17) Mne Louise Vanhaeren-Lex, Kruissteenweg, 22, Tongeren ; 18) M. Armand Rogister, Schuttergang, 6, Tongeren ; 19) Mne Maria Schoebben-Withofs, Maestrichterstraat, 57, Tongeren.

De Voorzitter, De Proost, Paul de SCHAETZEN, E. H. VERJANS, Pastoor-Deken.

De Schrijver-Schatbewaarder, Cécile DOUCET, — Postch. 237.761.

— Bij onze Tongersche Spaanders. — De algemeene vergadering van onzen Tongerschen Spaarbond, gesticht in 1891, had zondag andermaal de zaal van den Volksbond gevuld.

Daar er 's avonds eene tweede vergadering in de zaal plaats had en er dus spoedig moest gemaakt, opent de h. Voorzitter Devoist al spoedig de zitting door eenige inleidende woorden van welkom. Hij wijst op de belangrijkheid onzer uitbreiding. Werken we over tien jaren met 135 leden en een kapitaal van 115 duizend franken, thans staan we met ongeveer 800 leden met een kapitaal van 1 miljoen en een kwart. Verleden jaar bedroegen de geldbewerkingen bijna een milliard, er werd in ronde cijfers 555 duizend frank gespaard en er werd 4 honderd duizend frank terugbetaald ! Nu deelen we 46.000 fr. aan intresten uit.

De H. Voorzitter wijst nog op andere instellingen in den Volksbond, o.a. de maatschappij van Werkmanswoningen « Eigen Huis », gesticht in 1898, die zoo bijzonder talrijke leeningen doet aan onze werkende klas en veelen in staat stelt later hun eigen huis te hebben.

Ook de ziekenkas « Het Burgerwelzijn », gesticht in 1889, behartigt doelmatig de belangen harer leden.

Onze tooneelafdeeling « De Ster » beeft zich op de moderne tooneelstukken en zal met Vastenavond een middeleeuwsch stuk modern opvoeren, waarop al de leden uitgenodigd zijn.

De Jeugdafdeeling der Kajotters ook beweegt zich levendig op het gebied van voordracht en tooneel en katholieke actie.

Verder geeft spreker eenige besnoeiingen van algemeene aard n.l. over eene zeer verheugende gebeurtenis voor onze inrichtingen : onze betrachtingen om de sociale inrichtingen van den V.B. in de lijn der nieuwe organisatie te brengen ; om onze plaats in te nemen in het kader der enige organisatie onder het rechtsreeks gezag onzer bisschoppen door gansch het land ; tot die inrichting te behooren die alhier kunnen optreden als de christene arbeidersorganisatie...

Onze bestaande inrichtingen waren heel zeker, wat de onmiddellijke uitslagen aangaat, zeer verdienstelijke werken, degelijk bestuurd door mannen die het beste van hun streven aan deze werken toegewijd hebben. Des te verdienstelijker waren deze werken, daar ze zeer vroeg tot stand kwamen ; voor 1900 reeds. Maar als verantwoordelijke leiders dezer maatschappelijke inrichtingen, konden we op den ingelagen weg niet voortwandelen, en alleen of onafhankelijk blijven staan, en dit bijzonder, omdat allestaande sociale inrichtingen niet konden gesteund worden door onze geestelijkheid en aldus als noodlottige inrichtingen, hoe verdienstelijk ook, moeten aanzien worden.

Des te meer dat hierdoor deze inrichtingen berustten op de overvaardigheid van enkele personen.

Maatschappelijke inrichtingen die enkel voor doel moeten hebben ons volk te verheffen, te steunen, te dienen, en niet door voor onzen heiligen godsdienst te behouden of terug te brengen, moeten volgens ons niet afhankelijk blijven van ons. Broze menschen, zij moeten hunne bestendigheid en leefbaarheid vinden in eene bestendige inrichting : de kerk.

Om deze redenen verheugt het ons ten zeerste, zegt spreker verder, U bekend te maken dat de lokalen van den Volksbond St-Matruis overgenomen zijn door de sociale inrichtingen van den Z.E.H. kannunik Broeckx en dat ze van heden af moeten aanzien worden als de parochiale lokalen voor maatschappelijke werken van Tongeren.

Wij zijn overtuigd dat deze verandering in onze innerlijke inrichting voor goed de bestendigheid en de leefbaarheid van al onze maatschappelijke inrichtingen daarstelt, en dat minder dan ooit op ons zal wegen een achterdocht van politieke bijbedoeling, die we altijd met al onze kracht geschuwd hebben, en die nu zeker uitgesloten is in eene parochiale inrichting.

Ons doel blijft hier ons volk in alle levensaangelegenheden zoo goed mogelijk te dienen, buiten het feit als katholiek en vlaamsch burger, vrij op politiek gebied op te treden.

De H. Voorzitter kondigt verder aan dat er voortaan 's Zondags ook kan gespaard worden, voormiddag van 11 tot 12 uren in het bureel.

Deze relevooring wordt met toejuichingen begroet en de prachtige en kosteloze tombola trekt vervolgens aller aandacht en maakt velen gelukkig, waarna de gewone werkzaamheden een aanvang nemen.

De intresten kunnen nog afgehaald worden gansch de maand Februari ; daarna zullen ze in de boekjes slechts bijgeschreven worden.

N.B. — Nog vele boekjes moeten voor het toezicht ingebreacht worden en de achterblijvers zijn verzocht dit ten spoedigste te doen.

— Vastenavond 1931. — Het College van Burgemeester en Schepenen. Gezien de Gemeentewet. Gezien de wet van 16-24 Augustus 1790, de zekerheid en het gemak van het verkeer in de straten en openbare plaatsen reglementerende.

Besluit : Art. 1. — Het is verboden gemaskerd te verschijnen in de straten en publieke plaatsen, gedurende de Vastenavond 1931, inbegrepen Half-Vasten. Art. 2. — Op de bals en dansfeesten die zouden toegelaten zijn in feest-, tooneel- en danszalen en in het algemeen in alle publieke inrichtingen is het dragen van maskers insgelijks verboden.

Art. 3. — De overtredders zullen vervolgd